

100,000 Kr. som Dagpenge til de forulykkede, hvis Lægebehandling ikke er tilendebragt efter 13 Ugers Forløb, vil den samlede Udgift til Forsikring efter mit Lovforslag udgøre:

200 Dødsfald à 50 Kr.	10,000 Kr.
200 Invalider à 7,000 Kr.	1,400,000 —
200 Dødsfald à 3,000 Kr.	600,000 —
200 Invalider à 8,000 Kr.	1,600,000 —
Dagpenge	100,000 —

S alt. . . 3,710,000 Kr.

Nu bliver det imidlertid at erindre, at de forulykkede, som besidde en vis Indtægt (1,000 Kr. for en Enkeltforsørger, 1,400 Kr. for en Familieforsørger) efter Ulykkestilsædet, efter Lovforslaget slet ikke ville kunne faa nogen Understøttelse, og de, der have lavere Indtægter end de nævnte, kun kunne opnaa en Brøddel af de Beløb, som ganske ubemidlede kunne faa. Hvor stort et Beløb kan der nu herefter antages at ville fragaa i den anførte Overslagssum? Til Bevarelse heraf kan tjene, at hele vort Lands Befolkning (med Færøerne) i 1890, udgjorde 2,185,335 Personer; fradrages heraf 881,652 Personer under 18 Aar, og 376,462 gifte Kvinder, faas til Rest som forsikringspligtige efter Lovforslaget i alt 927,221 Personer. Og nu have der vel ingen Bestandsstatistik for Danmark, men det vides, at Driften af Landets Næringsveje forestaas af ca. 414,000 „Hovedpersoner“; selvfølgelig villes faa godt som alle disse Personer findes blandt de ca. 927,000 forsikringspligtige, og selv om de bedrestillede ere noget mindre udsatte for Ulykkestilsælde end den fattigere Befolkning, har jeg ikke anset det for overdrevent at antage, at omtrent Halvdelen af Hovedpersonerne kun vilde komme til at staa i ydende Forhold til Ulykkesforsikringen, hvilket jo vil sige, at omtrent $\frac{2}{3}$ af de indtræffende Ulykkestilsælde ikke villes paadrage Forsikringen den før anslaaede Udgift.

Altfaa maa der drages $\frac{2}{3}$ fra det ovenanførte Beløb, og som Endereultat faa vi da, at Forsikringen efter mit Lovforslag vil koste 2,885,556 Kr. Da jeg nu fremdeles er gaaet ud fra, at denne Sum, da den ikke er større, skal dækkes ved de formuendes Præmien — jeg kan selvfølgelig godt tænke mig, at man ikke vil gaa den Vej, men ønske, at Staten skulde give Tilskud, saaledes, at Præmien blev sat lavere, men jeg er gaaet ud fra, at denne Sum dækkes fuldstændig ved Præmien —, faa kommer jeg ad denne Vej til at fastsætte Præmien til 6 Dre. Thi 6 Dre egentlig eller 3 Kr. 12 Dre om Aaret, vil for 927,000 forsikringspligtige udgøre

2,892,240 Kr., altsaa en Ubethdelighed mere end den Sum, som bliver Udgiften. Der vil naturligvis herudover blive nogle Administrationsomkostninger, men for disses Vedkommende har jeg tænkt mig, at den centrale Administrations Omkostning skulde Staten paatage sig, det bliver næppe noget meget stort Beløb, og med Hensyn til den kommunale Administrations Omkostning, som jo godt kunde tænkes dækket ved Bidrag fra Statens Side, er jeg gaaet ud fra, at Kommunerne villes vinde langt mere i Form af Mindreudgift til Fattigvæsenet, hvis denne Lov gennemføres, end de villes tabe i Udgifter til Administrationen, faa jeg ikke har gjort noget Forslag i Retning af at hde Kommunen Støtte. Jeg skal hermed slutte, idet jeg anbefaler Sagen til det høje Tings Velvilje. Jeg kan gentage, hvad jeg begyndte med at sige, at jeg ikke forelægger det med sangvinste Forventninger om, at det skal vinde pludselig og stor Tilslutning, men at jeg gør det for at faa Tanken overvejet, og det haaber jeg vil ske. Den er fremsat, hvad der i øvrigt er faa selvfølgeligt ved en saadan Sag, at det ikke trænger til nærmere at bemærkes, ud af en personlig Overbevisning om, at den anden Vej, man har foreslaaet at gaa, har faa store Mangler, at man ikke bør gaa den, og som et Forsøg paa at fremsætte, hvorledes Spørgsmaalet kan løses ad en anden og formentlig heldigere Vej. Da det er et rent sagligt Spørgsmaal, gaar jeg ud fra, at det vil finde en fuldstændig saglig Overvejelse, og det er jo allerede faa — det viste sig jo i Fjor — at Ulykkesforsikringen her tages fuldstændig sagligt; det var jo Repræsentanter fra helt modstaaende Partier i Salen, der sluttede sig sammen om det Forslag, man da blev enig om. Jeg haaber, naar man nu vil overveje mit Forslag, at det da vil ske paa samme Maade. Jeg skal hermed anbefale Sagen til det høje Tings Velvilje.

Formanden (Sofus Høgsbro): Eksemplarer af de saaledes forelagte Lovforslag villes blive omdelte.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om en Haandværks- og Industritælling i Aaret 1897.